

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Ion Popescu în numele inculpatului Marin Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 februarie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, în cauza penală, în privința lui

Marin Serghei XXXX, născut la 05 august 1975, originar și domiciliat în mun. XXXX, str. XXXX, ap. XXX și str-la XXXX, XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 04.02.2013 pînă la 18.02.2016;

Instanța de apel de la 24.03.2016 pînă la 15.04.2016;

Instanța de recurs de la 10.02.2017 pînă la 22.03.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^l) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 februarie 2016, Marin Serghei a fost condamnat în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, lui Marin Serghei a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 1 an, cu condiția dacă acesta nu va săvîrși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Gareth Alexandr a fost admisă.

S-a încasat de la Marin Serghei în folosul lui Gareth Alexandr suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța de fond a constatat că, Marin Serghei, la 08.12.2012, aproximativ la ora 23:00, aflîndu-se împreună cu două persoane neidentificate de organul de urmărire penală în blocul locativ nr. XXX amplasat pe XXXX, mun. XXX, din intenții huliganice, încalcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, s-au ridicat la apartamentul nr. XXX din blocul locativ nominalizat, unde locuiește cet. Gareth Alexandr, unde Marin Serghei l-a apucat pe ultimul de haine și, în mod forțat, l-a scos din apartament în coridorul comun al blocului nr. str-la XXXX, mun. XXX, și sub pretextul că acesta împreună cu colegul său cet. Coitoru Andrei asculta muzică la un volum tare, i-au aplicat lui Gareth Alexandr multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, prin ce i-au cauzat ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 39/D din 09.01.2013 echimoză pe față, excoriații pe cap, echimoză pe antebrațul stîng, care puteau fi produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, se califică ca vătămare neînsemnată.

Ca rezultat al conflictului care a avut loc între Gareth Alexandr și cei trei indivizi, unul din aceștia care nu a fost identificat de organul de urmărire penală, i-a deteriorat telefonul mobil de model „Nokia N8”, prin ce i-a cauzat lui Gareth Alexandr o daună materială în mărime de 2 000 lei.

3. Sentința în cauză a fost atacată cu apel, de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Marin Serghei, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Marin Serghei, pe motiv că în acțiunile ultimului lipsește componenta infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului, s-a indicat că, procurorul s-a condus doar de consecințele survenite, dar nu și de cauzele și circumstanțele care au adus la ele. Martorii audiați în cadrul urmăririi penale și a anchetei judiciare, nu au văzut circumstanțele care au avut loc, ei declarând unele presupuneri.

Învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către procuror au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului Marin Serghei ale elementelor infracțiunii în care este învinuit.

Declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, ele fiind bazate pe presupuneri și poartă un caracter de dezvinovățire personală, ori acesta pe tot parcursul urmăririi penale a dat declarații diferite

De asemenea, declarațiile martorilor Croitoru Andrei și Garbuz Constantin, urmează a fi apreciate ca declarative, ori Croitoru Andrei martor este prietenul părții vătămate, iar Garbuz Constantin nu a văzut circumstanțele în care s-au petrecut evenimentele.

Totodată, partea vătămată Gareth Alexandr a fost inițiatorul aceluși conflict deoarece din apartamentul pe care îl închiria dânsul, pe timp de noapte se asculta muzică la volum foarte tare.

În opinia apărării, intenția lui Marin Serghei nu a fost îndreptată către încălcarea ordinii publice, a fost o discuție prin care i-a făcut observație părții vătămate asupra acțiunilor sale nedemne și ilegale. În cazul dat, Marin Serghei doar a luat măsuri în scopul încetării acțiunilor huliganice ale cetățeanului Gareth Alexandr.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Marin Serghei, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile Marin Serghei în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, axându-se la adoptarea soluției sale pe un șir de probe verificate de către instanța de apel, și anume, declarațiile părții vătămate Gareth Alexandru, declarațiile martorilor Garbuz Constantin, Croitoru Andrei.

În afară de aceste probe, vina inculpatului Marin Serghei, mai este demonstrată și prin alte probe, cum sunt:

- plîngerea părții vătămate, prin care a solicitat organul de urmărire penală atragerea la răspundere penală persoanele care l-au agresat (f.d. 6);
- înștiințarea 903 (f.d. 10);
- certificat de vizită nr. 93792, a părții vătămate la DM de Urgență (f.d. 14);

- raportul de expertiză nr. 6320 din 11.12.2012, prin care la Garet Alexandr s-a constatat, vătămare neînsemnată. (f.d.27-28).

Astfel, probele administrate și cercetate, demonstrează incontestabil vinovăția lui Marin Serghei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșite de două sau mai multe persoane.

Trăsătura esențială a huliganismului este încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate.

Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale, ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Huliganismul însoțit de aplicarea violentei asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violența psihică, cât și cea fizică ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

În sensul dat, latura obiectivă a infracțiunii de huliganism constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică (săvârșită în public), acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dar comiterea infracțiunii într-un loc public nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni, obligatoriu este modul public, adică actele huliganice urmează a fi săvârșite în prezența unor persoane, or, rezultatul actelor huliganice devin inevitabil cunoscute altor persoane.

Conform art. 131 lit. a) Cod penal, fapta se consideră săvârșită în public și atunci când este comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Astfel, la caz, se deduce că infracțiunea săvârșită de inculpat a fost comisă *in loc public*, de rînd ce acțiunile lui huliganice au avut loc în coridorul comun al blocului nr.4/1 din str-la Studenților, mun. Chișinău, care este un loc public, și care au fost auzite și văzute de către martorii Garbuz Constantin și Croitoru Andrei. Mai mult, acționînd în coridor - loc accesibil publicului, inculpatul își dădeau seama că fapta lui poate ajunge la cunoștința altor persoane.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice, care trebuie să fie condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei. În concluzie, elucidînd motivele de fapt și de drept, instanța de apel reține că, acțiunile inculpatului au fost îndreptate cu intenție directă, pe fondalul unei situații conflictuale apărute între inculpatul și partea vătămată pe faptul că din apartamentul ultimului se auzea muzica la un volum tare.

Instanța de apel a conchis că procurorul a prezentat probe pertinente și concludente care demonstrează că inculpatul a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în cadrul actului de huliganism, ceea ce se dovedește prin declarațiile părții vătămate,

precum și martorilor enumerați mai sus, precum și prin raportul de expertiză nr. 6320 din 11.12.2012 prin care la Garet Alexandr Ilie s-a constatat vătămare neînsemnată.

Totodată, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Garbuz Constantin, care poate fi considerat martor ocular, or, acesta ieșind la ușa centrală și uitându-se prin ușă, a văzut la ușa părții vătămate 2 băieți care strigau, apoi a ieșit un băiat și au început să-l împingă pe Alexandru spre balcon. Astfel, aceste declarații nu pot fi considerate că sunt bazate pe presupuneri, dar sunt fapte văzute de martorul în cauză.

Instanța de apel de asemenea nu poate ține cont de opinia apărării care consideră că declarațiile părții vătămate Garet Alexandr urmează a fi apreciate critic, or, declarațiile părții vătămate în coroborare cu declarațiile martorilor dovedesc acțiunile huliganice inculpatului în seara zile de 08.12.2012.

Sunt nefondate afirmațiile avocatului care susține că plângerea lui Garet Alexandr, prin care a solicitat organele competente să atragă la răspundere persoane necunoscute pentru cauzarea vătămarilor fizice, nu poate servi drept dovadă a săvârșirii infracțiunii, ținând cont de art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală.

La acest capitol, instanța de apel reține că art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, reglementează „Plîngerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere și a fost adoptată o hotărîre”. Astfel, în acest sens, este eronată opinia apărării, or, norma dată prevede că plîngerile care apar în cursul urmăririi penale nu constituie probe ale cărorva circumstanțe, dar nici de cum plîngerea depusă în temeiul art. 274 Cod de procedură penală, or, se admit probe numai în situația cînd în urma datelor invocate în aceste plîngeri s-au efectuat acțiuni procesuale și au fost obținute anumite probe, ceea ce denotă în speță că, în baza plîngerii părții vătămate Garet Alexandr din 12.12.2012, organul de urmărire penală a efectuat diferite acțiuni de urmărire penală în urma cărora au fost obținute probe concludente și pertinente ce demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Marin Serghei Ivan.

De asemenea, instanța de apel a respins și afirmațiile avocatul care a invocat în apel că intenția lui Marin Serghei nu a fost îndreptată către încălcarea ordinii publice, a fost doar o discuție cu partea vătămată, or, în urma acestei discuție, partea vătămată s-a ales cu leziuni corporale neînsemnate, iar inculpatul prin loviturile aplicate părții vătămate, își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, ceea ce denotă evident că acțiunile ultimului au fost îndreptate direct spre încălcarea anume a ordinii publice.

De asemenea nu poate fi luate în considerațiile și argumentele apelantului precum, că Marin Serghei a acționat adecvat situației, deoarece liniștea și viața familiei sale era terorizată de acțiunile obraznice și nedemne parvenite din partea lui Garet Alexandr pe o perioadă de timp îndelungată. În acest sens, instanța de apel remarcă că nu au fost prezentate probe de apărare sau inculpat care ar confirma faptul că partea vătămată a încălcat liniștea publică pe timp de noapte, careva plîngeri în acest sens adresate la sectorul de poliție nu au fost invocate.

Cît privește numirea pedepsei inculpatului Marin Serghei Ivan, instanța de apel a considerat că instanța de fond în această parte a făcut o concluzie corectă, legală, întemeiată și probată.

Reieșind din norma vizată, instanța de fond a ținut cont de faptul că corectarea inculpatului Marin Serghei Ivan, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în

activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii, el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

În situația de față, instanța de apel a considerat că la numirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de rigorile menționate mai sus, precum și de rigorile art.75 și art.76 Cod penal, și anume de faptul că lipsesc careva circumstanțe agravante, iar în calitate de circumstanțe atenuante se evidențiază faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Ion Popescu în numele inculpatului Marin Serghei, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată. Recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor. De asemenea, recurentul invocă aceleași argumente invocate în instanța de apel (*pct. 3 din decizie*). Totodată, în opinia apărării se invocă că, nu sunt întrunite elementele infracțiunii; instanțele au admis o eroare gravă de fapt și de drept.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Ion Popescu în numele inculpatului Marin Serghei, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelului declarat. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărâre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ion Popescu în numele inculpatului Marin Serghei, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt; nu sunt întrunite elementele infracțiunii; fapte săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Pe lângă aceasta, conform argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, recursul se bazează pe critica modului în care instanțele au estimat circumstanțele cauzei. În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, doar activitatea instanțelor privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență legală a instanțelor de judecată, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Criticile recurentului în ceea ce privește încadrarea juridică greșită a faptei comise de către acesta nu pot fi reținute, nefiind altceva decât o reluare a motivelor de apel. Mai mult ca atât, temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul dat recurentul își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate lui Marin Sergei.

În continuare, instanța de recurs reține că, autorul recursului invocând în prezenta speță și temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, recurentul critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate și solicită transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, deoarece în opinia sa, probele administrate la caz sânt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Ganet Alexandru, declarațiile martorilor Garbuz Constantin, Croitoru Andrei; plîngerea părții vătămate, prin care a solicitat organul de urmărire penală atragerea la răspundere penală persoanele care l-au agresat (f.d. 6); înștiințarea 903 (f.d. 10); certificat de vizită nr. 93792, a părții vătămate la DM de Urgență (f.d. 14); raportul de expertiză nr. 6320 din 11.12.2012, prin care la Gareth Alexandr s-a constatat, vătămare neînsemnată. (f.d.27-28), toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării (pct. 4.1 din decizie), probele administrate pe caz demonstrând fără echivoc prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Este de remarcat că, soluțiile instanțelor judecătorești coroborează întocmai și cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile terenului, ale străzii, ori ale unui alt loc care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional și care includ orice loc comercial, de divertisment, de recreație sau oricare alt loc similar accesibil sau deschis publicului.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol a constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova).

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărârile atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate de către apărător.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Ion Popescu în numele inculpatului Marin Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui **Marin Serghei XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicat integral la **19 aprilie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan